

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, I. ső emelet,
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adódnak vissza.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,
hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjai fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.

Néptanítóknek egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:

Vasárnap és esütörtökön.

Vádindítvány Fehérvár ellen.

Irányi Dániel vád alá helyezési indítványa nálunk is élénk megbeszélés tárgyát képezte. — és a nézetek itt is. — mint országserzte, eloszlok a fölött, hogy vajjon ezélszerű s hasznos volt-e Fehérvárnak ama ténnyét, hogy a fekete-sárga lobogót a honvédségnél jelzészól alakjában sanctionálta. — megbélyegezni.

Sokan éppen nem osztoznak ama felfogásban, hogy a vád alá helyezési indítvány merőben ezáltalánul terjesztetett a parlament elé.

Mert vajjon mik azok az indokok, melyekkel a kormánypárt Irányi Dániel vádját a neveltségesség és elhamarkodottság színébe szeretné öltöztetni?

Mindenekelőtt s főként hangoztatják, hogy midőn a parlament többsége az Irányi interpellációjára adott választ tudomásul vette, abszurdumként tűnik föl az a föltevés, hogy most Irányi indítványa komoly figyelembe részesülhetne.

Bizonyosra vehette Irányi, hogy vádjá fölött egyszerű szavazással napirendre fognak térni.

Ezek és ahhoz hasonlók azok az indokok, melyekkel a függetlenségi párt vezérének merész fölépését a kormánypárt kicsinyesnek s méltóság nélkülinek szeretné föltüntetni.

Azonban a nagyközönségnek, annak a millió és milliónyi fő és nyelvnek meg van a maga hamisíthatatlan fölfogása, melyet nem lehet újságcikkkel egyszerűen elforgatni s megzavarni.

Az ország gondolkodó polgárai nem abból a szempontból fogják föl Irányi vádját, hogy vajjon sikeres lesz-e?

Ilyen illúziókban nem ringatózik az a közönség.

mely 15 év óta tanulja ismerni Tisza Kálmán szavazógépet.

S attól a parlamentől, mely készségesen megszavazta volna a 14. és 25. §§-okat, mely számtalan ízben szavazott önmaga ellen, megszavazva valamely törvényjavaslatot s azután ismét visszaszavazta. — nem várta s nem várhatja az ország, hogy most, midőn nem elvekről, helytelen kormányzati tények megváltoztatásáról, hanem egy miniszternek s ezzel az egész miniszteriumnak esüfos megbuktatásáról van szó, hogy most az igazságot s nem a pártérdeket fogja keresni.

Késztelenül állott e tudat a függetlenségi párt vezére előtt is mar akkor, midőn elhatározta, hogy vádját a parlament elé terjeszti.

S hogy mi volt a komoly, a méltóságteljes ezé, melyet Irányi a vádindítvánnyal el fog érni, azt megmondjuk a következőkben:

Arra a válaszra, melyet Fejérvár olyan egyszerűen, oly semmitmondón a magyarság elé vetett. — nem lehetett más felelet, mint kijelentése annak, hogy a magyar nemzet az olyan minisztert, a ki annyira nem ismeri Magyarország közjogát, hogy azt frivol módra a parlament színe előtt ignorálja s kigunyolja. — vád alá helyezendőknek deklarálja.

Csupán ez a kijelentés, csupán ennek imponás alakban való köztudomásúvá tétele képezi az indítvány egyszerű ezéjét.

A vád alá helyezési indítvány az ország hazafias polgárait elé van állítva, s nemesak a parlament, de a nemzet is ítél, s minden szívben megfogamzik egy-egy határozat.

A parlament napirendre térhet Irányi indítványa fölött, de a magyar nemzet előtt Fehérvár vád alá helyezése s elítélve leszen s ennek az ítéletnek a végrehajtása gyanánt fog jelentkezni a nemzet szívósbabb s

kitartóbb ragaszkodása jogaihoz s vérel kivívott alap-törvényeihez.

A ezé tehát nem Fehérvár elítélése, mert ezézel a történet nérem önmagában elenyészni nem fogna, de a nemzeti önéretet emelésével, a jogainkért való küzdelem bátorításával el fog éretni az, hogy a jövőben nemzeti méltóságunkat könnyelműen meggyalázni magyar miniszternek nem fog eszébe jutni.

S a mint az ellenzék a vád alá helyezési indítványnak napirendre való kitézése mellett fog szavazni a „vota ponderantur” elve érvényesülni fog épügy, mint mindazon törvényjavaslatok fölötti szavazásnál, melyeket az ellenzék annak daczára, hogy bizonyosan tudja, mikép kisebbségben fog maradni, mégis elvet.

A vád tehát nem volt ezáltalán, nem volt elhamarkodott, habár Tisza szavazógépe napirendre is tér föltötte.

Országgyűlési napló.

okt. 25-én. A képviselőház mai üléseben folytatta a közutakról és vámokról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását s ma hét paragrafust tárgyalt le. Az ülés elején Fejérvár Géza báró honvedelmi miniszter terjesztette be szokásos jelentéseit a katonai intézetek magyar alapítványi helyeinek betöltéséről és a Ludovica-akadémiáról. A részletes tárgyalás folyamán, a 17-ik paragrafusnál Hieronymi Károly és Ilyés Bálint nyújtottak be módosítványokat, melyeket Almássy Sándor és Szederkényi Nándor támogatott. Az eredeti szöveg mellett György Endre, Almássy Géza s végül Baross Gábor kereskedelmi miniszter szólottak; a ház a módosításokat nem is fogadta el. A 18-ik szakasznál Papp Elek kert fölvilágosítást, mit Baross Gábor miniszter és Bezerédj Viktor előadó megadtak. A 18-ik szakasznál Gullner Gyula módosítványát, Baross Gábor miniszter hozzájárulása után elfogadta a ház. A 23-ik szakasznál nagy vita kezdődött, melyet holnap is folytatnak. E szakasz intézkedik ugyanis az egyes állami adó után kivetendő törvényhatósági utadonak kivétele, és behajtása tárgyában. Ma hozzá szólottak a szakaszhoz Molnár Antal, Gullner Gyula György Endre. Holnap folytatják a részletes tárgyalást.

okt. 26-án. A mai ülés elején bejelentették s felolvasták Irányi Dánielnek s társainak indítványát Fejérvár Géza báró

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

SINON.

Boszoly - Hladortól.

(Folytatás.)

VII.

Cassandra szomorun mosolygott.

— Ha áldozatom által hazamat megválthatnam, szívesen feláldoznám érte magam; de te jól tudod atyám, hogy én már Coroebus jegyese vagyok.

— A haza érdeke fölment ígéreted alól. Ajax a lokrisi király fia koronát tesz homlokodra, míg Trója végéről elhárítja a vesélyt.

— Azt sem ő, sem Coroebus el nem háríthatja. Az ítéletet kimondták az istenek; a Fatum hajthatatlan. Küldd vissza a követet.

— De a követ egy aranykoronát hozott neked menyaszsonyi ajándéku.

— Küldd vissza a koronát is.

— Hát Tróját lángba akarod borítani?

Cassandra térdre ereszkedve megeskókolta atya remegő kezét és engedelmes hangon mondta; én Priamos leánya vagyok!

— Küldjétek be a követet.

A követ megjelent.

— Vidd vissza uradnak a koronát, szólott Priamos. Elvárom az ostromot, mellyel fenyeget.

— Mondd Ajaxnak — tévé hozzá Apolló jónője — elvárom őt, Minerva szobránál hidegen, mint a szobor.

A koronával a követ eltávozott és Coroebus, ki tanuja volt e jelenetnek, Cassandra lábaihoz veté magát e szavakkal: isteni szépségt! ne a jövőben olvass, hanem szememben.

Be vannak azok zárva, — szólott halkan jegyese.

Most Cassandra egyszerre átszellemült alakot öltött s behunyott szemekkel olvassa a sors könyvében a következő jóságokat: Ne aludjatok ma éjjel, várjátok meg a

hajnalat, mert a hajnali csillag véresen fog fölkelni Ilda hegyén.

— Ne félj gyermekem! — válaszol Priamos — hisz Trója most bevehetlen, falai közt van a Palladium.

Apolló jónője mosolygott rá, de mily bajfóslatu mosoly volt ez!

Nemsokára lefeküdt a palota népe és édesen elaludt épügy, mint a trójai nép az örömnapp után. Csak egy lámpa égött Minerva templomában.

Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

Ezalatt leszállt az éjféli széles fátóvalal eltakarva egy a mimirondon, mint a dolopok eseleit. Ez azon pillanat, hol a halál testvére lezárja a fáradt szempillákat és elalszik a dolgos nép oly édesen, mintha kivették volna feje alól a föld kemény vánkósat.

Az álom mindig édes, hát a veszedelemből való megszabadulás után. Elaludt a gond, az öröm, csak az ármány virrasztott.

Egyzerre rémes kiáltások hangzának a fúteuzaról:

— Az ellenség! betört az ellenség!

Valóban az egész hajó-had előzönlé a város utcáit, gyújtva és öldökölve, a mit utjában talált.

Erre! Erre! — kiáltá Sinon fákláját lobogtatva — míg két szeme rémesebben égött fáklájánál, erre Pyrhus! erre Ulysses! — utánam Ajax! ismerem jól a királyi palota bejáratait, jartam eleget ott áruhában.

De Ajaxnak nem kellett utmutató, ő is ismeré a palota kapuit rejtek ajtóival együtt, gyakran szívesen látott vendége volt a királynak.

Az igazság érdekében meg kell vallanunk, hogy Sinon nem ölt, csak az öldöklés útját mutatta a vezérének.

Eleinte a görög sereg könnyen nyomult előre, a trójai harcosok félig álmosan és meglepetve alig tudak: mi történik; csak midőn Sinon bizalmas alakja! — sötét, kárörvendő és adáz lett.

Erre! erre Agamemnon! — kiáltá a vezérének, ki magához méltó ellenséget keresett.

Aeneás haza távol esvén a királyi palotától, csak később

jelent meg a trójai színhelyen, de mihelyt ragyogó pajzsa felcsillámlott a trójai szétszórt sereg előtt, azonnal tömör testté lön és hadi kocka megváltozott.

Csakhamar visszavette az illiumi és catumbriai kaput, hol Ulysses állomásozott. Aeneás utat nyitott mindenütt rettentő kardjával, elvágva a csapatokat a vezéréktől.

A megváltozott hadi szerenese után, a trójaiak oly ellenállhatlan erővel harcoltak, hogy az ellenséget kiverték a scaeai és antenorai kapun is.

De e szerenese csak pillanatnyi volt, mert a görögök közt hírtelen az a hír terjedt el, hogy Phylactetes, kit Ulysses hitt meg Trója ellen, megérkezett Hercules újával.

Nagy volt az öröm és lelkesedés a hadseregben, mert Hercules nyilához volt kötvé Trója bevetélcének reménye.

Óriás termete, mely szélességre és idomokra nézve hasonlított a lernai hős természetéhez, kimagaslott a küzdők sorából. Utána ment hadszekere, hol hadi társai egymás mellett feküdtek: a bard, a dárda és egyéb fegyverek. Neki elég volt a nyil-vezető.

Csak két kapu maradt még az ellenség birtokában; a trójai és dardan kapu. Aeneás hadi terve az volt, hogy elfoglalja előbb mind a hat kaput s ezáltal elvágja a visszavonulást útját az ellenség előtt; de a görögök nem gondoltak most sem a kapuval, sem a visszavonulással, hanem a hazakbá törtek, ott folytatva a harcot, míg benne egy élő harcost találtak.

Sinon jelen volt mindenütt, mint a vész szelleme. Majd Ulyssesnek, majd Menelausnak osztott tanácsot, kik Trója templomát tüztök ki célu, ott vott elrejtve az összes trójai kincs; ott volt Helena is.

Gondolt is Ulysses Helenával, neki arany edények, ezüst kelyhek, drága kövekkel ékesített kardkötök kellettek, mik a hosszú haboru folyama alatt Trójába vándoroltak.

A görögök létrákat támasztva a falakhoz, tömegekben másztak be az ablakokon, homnan forró ölmöt öntöttek rájuk. Midőn a védelem legutolsó eszközeiből is kifogyott a vár népe, toryokat zúdított le az ellenségre, mely óriási súlyával százkat temetett el. Élet-halál harc folyt minden házban, hol a fér-

